

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

IR.IV.7721.531.2021.6

Poznań, 24 maja 2022 r.

Decyzja

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) - dalej: k.p.a., oraz art. 28, art. 33 ust. 1, art. 34 ust. 4, art. 36, ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351 z późn. zm.) - dalej: „Prawo budowlane”, po rozpatrzeniu odwołania r.pr. [REDAKTED] z 14 kwietnia 2022 r., reprezentującego [REDAKTED] (dawniej: [REDAKTED]), od decyzji Starosty Nowotomyskiego z 29 marca 2022 r. (znak: BA.6740.1116.2021.MK) odmawiającej zatwierdzenia projektu zagospodarowania działki oraz projektu architektoniczno-budowlanego i wydania decyzji o pozwoleniu na budowę instalacji fotowoltaicznej o mocy do 4 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na części dz. o nr. ewid. 200 oraz części dz. o nr. ewid. 442, obr. 0001 Boruja Kościelna, jedn. ewid. 301504_5, Nowy Tomyśl – obszar wiejski, etap I Nowy Tomyśl 9 i etap II Nowy Tomyśl 12:

uchylam w całości

zaskarżoną decyzję Starosty Nowotomyskiego
z 29 marca 2022 r. (znak: BA.6740.1116.2021.MK)

i orzekam o zatwierdzeniu

projektu zagospodarowania działki oraz projektu architektoniczno-budowlanego

i udzielam pozwolenia na budowę

dla: [REDAKTED] (dawniej: [REDAKTED]) KRS: [REDAKTED],

z/s w [REDAKTED] przy ul. [REDAKTED], [REDAKTED], [REDAKTED],

obejmujące: budowę instalacji fotowoltaicznej o mocy do 4 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na części dz. o nr. ewid. 200 oraz części dz. o nr. ewid. 442,

obr. 0001 Boruja Kościelna, jedn. ewid. 301504_5, Nowy Tomyśl – obszar wiejski

(Etap I Nowy Tomyśl 9 i Etap II Nowy Tomyśl 12),

wg projektu budowlanego opracowanego przez:

- mgr inż. Pawła Poryzała - uprawnienia budowlane nr SWK/0112/PWBE/16 do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń: elektrycznych i elektroenergetycznych, członek Świętokrzyskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa nr SWK/IE/0154/16;

al. Niepodległości 16/18, 61-713 Poznań

tel. 61 854 1708, fax 61 854 1539

www.poznan.uw.gov.pl, e-mail: ir@poznan.uw.gov.pl

www.obywatel.gov.pl, infolinia tel. 222 500 117

- dr hab. inż. Magdaleny Dobiszewskiej - uprawnienia budowlane nr WRR-I-7313-21/02 do projektowania bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej, członka Kujawsko-Pomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa nr KUP/BO/0350/04;
- mgr inż. Krzysztofa Tomkiewicza - uprawnienia budowlane nr ZAP/0088/PWOD/15 do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności inżynierskiej drogowej, członka Zachodniopomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa nr SWK/BD/0159/15;

z zachowaniem następujących warunków, zgodnie z art. 36 ust. 1 pkt. 1÷4 oraz art. 42 ust. 1 pkt 2 lit. a Prawa budowlanego:

1. Szczególne warunki zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych:

- wykonać zgodnie z zatwierdzonym projektem, wymaganiami, opiniami i uzgodnieniami branżowymi i zawartymi w informacji BIOZ stanowiącej element projektu budowlanego;
- przed przystąpieniem oraz w trakcie wykonywania robót należy przestrzegać i spełniać warunki i wymogi zawarte w opiniach, uzgodnieniach, decyzjach organów i instytucji opiniujących projekt budowlany przedmiotowej inwestycji;
- dokonać geodezyjnego wyznaczenia obiektu w terenie, a po wybudowaniu wykonać inwentaryzację geodezyjną powykonawczą;
- wykonać niezbędne przyłącza infrastruktury technicznej;
- uporządkować teren po zakończeniu budowy;
- roboty budowlane należy wykonać zgodnie z warunkami technicznymi i zasadami BHP obowiązującymi w budownictwie, a teren budowy należy zabezpieczyć przed dostępem osób trzecich;
- w trakcie robót budowlanych inwestor jest zobowiązany uwzględnić ochronę środowiska na obszarze ich prowadzenia, w szczególności: ochronę gleby, zieleni, naturalnego ukształtowania terenu i stosunków wodnych poprzez wykorzystywanie i przekształcanie wymienionych elementów przyrodniczych wyłącznie w takim zakresie jakim jest to objęte zatwierdzonym projektem budowlanym, wymogami uzgodnień i decyzji organów i instytucji opiniujących i uzgadniających projekt budowlany;
- inwestor zobowiązany jest prowadzić inwestycję zgodnie z warunkami korzystania ze środowiska w zakresie określonym decyzją Burmistrza Nowego Tomysła z 23 stycznia 2020 r. (znak: KRiOŚ.6220.12.2019.III) o środowiskowych uwarunkowaniach;
- z powstałymi w trakcie wykonywania robót budowlanych odpadami, należy postępować zgodnie z obowiązującymi zasadami gospodarowania odpadami.

2. Czas użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych – obiekty tymczasowe postawione na czas budowy mogą być użytkowane nie dłużej niż 14 dni od daty zawiadomienia o zakończeniu budowy;

3. Terminy rozbiórki:

- istniejących obiektów budowlanych nie przewidzianych do dalszego użytkowania – nie dotyczy,
- tymczasowych obiektów budowlanych – do 14 dni od daty zawiadomienia o zakończeniu budowy.

4. Szczególne wymagania dotyczące nadzoru na budowie:
 - kierownik budowy jest obowiązany prowadzić dziennik budowy oraz umieścić na budowie w widocznym miejscu tablicę informacyjną oraz ogłoszenie zawierające dane dotyczące bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia;
 - inwestor jest zobowiązany ustanowić inspektora nadzoru inwestorskiego w specjalności zgodnie z § 4 w zw. z § 2ust. 1 pkt 3 lit. d rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 19 listopada 2001 r. w sprawie rodzajów obiektów budowlanych, przy których realizacji jest wymagane ustanowienie inspektora nadzoru inwestorskiego (Dz.U. nr 138, poz. 1554).
5. Zgodnie z art. 37 ust. 1 Prawa budowlanego decyzja o pozwoleniu na budowę wygasa, jeżeli budowa nie została rozpoczęta przed upływem 3 lat od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna lub budowa została przerwana na czas dłuższy niż 3 lata.
6. Przed rozpoczęciem robót budowlanych inwestor zobowiązany jest wystąpić do Starosty Nowotomyskiego o wydanie dziennika budowy.

Uzasadnienie

Dnia 1 października 2021 r. do Starostwa Powiatowego w Nowym Tomyślu wpłynął wniosek [REDAKTOWANE] - dalej: inwestor, o wydanie pozwolenia na budowę instalacji fotowoltaicznej o mocy do 4 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną - etap I Nowy Tomyśl 9 i Etap II Nowy Tomyśl 12, na części dz. o nr. ewid. 200 oraz części dz. o nr. ewid. 442, obr. 0001 Boruja Kościelna, jedn. ewid. 301504_5, Nowy Tomyśl – obszar wiejski. Do wniosku załączono: oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane; 3 egzemplarze projektu budowlanego (składającego się z projektów zagospodarowania terenu i architektoniczno-budowlanego oraz tom zawierający opinie, uzgodnienia, pozwolenia i inne dokumenty); decyzję Burmistrza Nowego Tomyśla nr 291/2020 z 17 grudnia 2020 r. (znak: UiGN.6730.56.2020.IV) o warunkach zabudowy – dalej: warunki zabudowy; oraz decyzję Burmistrza Nowego Tomyśla z 23 stycznia 2020 r. (znak: KRiOŚ.6220.12.2019.III) o środowiskowych uwarunkowaniach - dalej: decyzja środowiskowa.

Pismem z 22 października 2021 r. organ I instancji powiadomił strony, zgodnie z art. 61 § 4 k.p.a., o wszczęciu przedmiotowego postępowania oraz możliwości zapoznania się z aktami sprawy.

Działając w trybie art. 35 ust. 3 Prawa budowlanego Starosta Nowotomyski postanowieniem z 22 października 2021 r. zobowiązał inwestora do usunięcia stwierdzonych w dokumentacji nieprawidłowości poprzez m.in.: przedłożenie uzgodnienia przyłączenia elektrowni fotowoltaicznej do krajowej sieci energetycznej dla projektowanej mocy inwestycji; wskazanie miejsca przyłączenia przedmiotowej inwestycji do sieci elektroenergetycznej SN; załączenia dla całości inwestycji decyzji środowiskowej obejmującej trasę linii elektroenergetycznej technologicznie powiązanej z instalacją fotowoltaiczną; sporządzenia projektu zagospodarowania terenu dla całości inwestycji wraz z niezbędną infrastrukturą

obejmującą miejsce przyłączenia operatora energetycznego; wykazanie, że projekt sieci uzbrojenia terenu jest uzgodniony na naradzie koordynacyjnej; rozszerzenia zakresu wniosku o pozwolenie na budowę o działki przez które przechodzić będzie projektowana trasa przyłącza kablowego oraz miejsce wpięcia w istniejącą sieć SN, w tym również przedłożenie oświadczenia o posiadanych prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane do ww. działki.

Pismem z 5 listopada 2021 r. inwestor ustosunkował się do ww. postanowienia, wskazując że obowiązek wykonania przyłącza projektowanej instalacji do sieci elektroenergetycznej w ramach pozwolenia na budowę farmy fotowoltaicznej nie wynika z treści decyzji o warunkach zabudowy, ani z przepisów powszechnie obowiązujących. Jak wskazuje inwestor „obecnie uzyskiwanie warunków przyłączenia do sieci jest czynnością wyłączoną ze strefy prawa administracyjnego, odbywającą się między inwestorem a gestorem sieci. W obowiązującym stanie prawnym, to wnioskodawca jako inwestor może według swojego wyboru pozyskać stosowne warunki przyłączenia poza postępowaniem dotyczącym wydania pozwolenia na budowę i zrealizować planowane przyłączenia w ramach odrębnego postępowania, na podstawie zgłoszenia (art. 29 ust. 1 pkt 20 w zw. z art. 30 ust. 1 pkt 1a Prawa budowlanego) lub bez zgłoszenia (art. 29a Prawa budowlanego)”. Dalej wskazano, że w analogicznych sprawach Starosta Nowotomyski wydawał pozwolenia na budowę dla instalacji fotowoltaicznych, nie wymagając od inwestorów przedstawienia projektu przyłącza kablowego i miejsca wpięcia do sieci (np. decyzje z 9 kwietnia 2021 r. nr 323/2021, nr 326/2021, nr 325/2021).

Decyzją z 26 listopada 2021 r. (znak: BA.6740.1116.2021.MK) Starosta Nowotomyski odmówił zatwierdzenia projektu zagospodarowania działki oraz projektu architektoniczno-budowlanego i wydania pozwolenia na budowę dla ww. inwestycji. Podstawę prawną ww. rozstrzygnięcia stanowił art. 35 ust. 5 pkt 1 w zw. art. 35 ust. 1 Prawa budowlanego oraz art. 104 k.p.a. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji wskazał, że inwestor nie uzupełnił w pełni nałożonego na niego postanowieniem z 22 października 2021 r. obowiązku w zakresie sporządzenia projektu zagospodarowania terenu dla całego zamierzenia budowlanego obejmującego miejsce przyłączenia przedmiotowej inwestycji do sieci elektroenergetycznej SN wraz z uzgodnieniem gestora sieci, a także nie przedłożono dla całego zamierzenia budowlanego (wraz z przyłączem) decyzji o warunkach zabudowy, jak również nie załączono do wniosku o pozwolenie na budowę oświadczenia o posiadanych prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane uwzględniającego przebieg przyłącza. W ocenie Starosty Nowotomyskiego „inwestycja polegająca na budowie farmy fotowoltaicznej, która docelowo ma funkcjonować jako obiekt wytwarzający energię elektryczną, powinna w swojej dokumentacji projektowej opiewać o część projektową wskazującą konkretne miejsce przyłączenia do sieci elektroenergetycznej. Generalna zasada wynikająca z art. 33 ust. 1 Prawa budowlanego stanowi, iż obiekt budowlany musi być zaprojektowany w taki sposób, aby mógł funkcjonować samodzielnie pod kątem techniczno-użytkowym. (...) każde inne rozwiązanie prawne i faktyczne może niewątpliwie prowadzić

do sytuacji, w której zachodzą przesłanki art. 156 § 1 ust. 5 k.p.a., tj. niewykonalności decyzji”.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył pismem z 9 grudnia 2021 r. r.pr. [REDAKTED] [REDAKTED] reprezentujący inwestora, wnosząc o uchylenie ww. decyzji. W uzasadnieniu odwołania skarżący nie zgodził się ze stanowiskiem organu I instancji wskazując, że przepisy Prawa budowlanego pozwalają na realizację inwestycji bez wskazywania we wniosku o pozwolenie na budowę konkretnych rozwiązań technicznych w zakresie realizacji przyłączy, które mogą być objęte odrębnym opracowaniem.

Decyzją Wojewody Wielkopolskiego z 27 stycznia 2022 r. (znak: IR-IV.7721.531.2021.6) uchylono zaskarżoną decyzję w całości i przekazano sprawę organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia, ponieważ poczynione przez Starostę Nowotomyskiego wyjaśnienia stanu faktycznego nie były dokładne (m.in. w zakresie zgodności inwestycji z decyzją środowiskową), bądź nie odpowiadały prawu (wzywanie inwestora o zaprojektowanie przyłączy, złożenie oświadczenia o prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane dla działek przez które ma przechodzić przyłączy, decyzję o warunkach zabudowy dla całego zamierzenia budowlanego obejmującego przyłączy itd.), a ponadto przedłożona dokumentacja projektowa zawierała wady uniemożliwiające poprawne odczytywanie zakresu inwestycji (przedstawienie dwóch projektów zagospodarowania terenu).

Rozpatrując ponownie sprawę, organ I instancji postanowieniem wydanym w trybie art. 35 ust. 3 Prawa budowlanego zobowiązał inwestora do usunięcia stwierdzonych w piśmie z 15 lutego 2022 r. nieprawidłowości, w tym do: pozostawienia w projekcie budowlanym jednego projektu zagospodarowania działki; wykazania zgodności inwestycji z decyzją środowiskową w zakresie wyposażenia transformatora olejowego w misę olejową mogącą pomieścić całą pojemność oleju; wykazania w projekcie gdzie kończy się obiekt inwestora, a zaczyna sieć lub przyłączy przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego usługę przesyłania energii elektrycznej oraz miejsce włączenia projektowanej farmy do sieci odbiorcy; wykazania magazynu energii elektrycznej w sytuacji gdy zamiarem inwestora nie jest budowa instalacji odprowadzającej energię do sieci.

Pismem z 18 marca 2022 r. inwestor uzupełnił projekt budowlany m.in. o opis misy olejowej, a także usunięto zbędny projekt zagospodarowania działki. Ustosunkowano się również do kwestii przebiegu przyłączy zaznaczając, że „Spółka konsekwentnie stoi na stanowisku, iż w obowiązującym stanie prawnym brak jest przekonujących argumentów oraz podstaw prawnych zobowiązujących Spółkę do uwzględnienia już w projekcie budowlanym instalacji fotowoltaicznej również przebiegu planowanego przyłączy do sieci elektroenergetycznej SN, w tym do umieszczenia w planie dokładnego oznaczenia przebiegu planowanej trasy kablowej oraz miejsca wpięcia do sieci zewnętrznej, które zgodnie z prawem Spółka może i zamierza realizować w odrębnym postępowaniu, na podstawie zgłoszenia (art. 29 ust. 1 pkt 23) lub bez zgłoszenia (art. 29a p.b.). Spółka ponownie podkreśla, że przepisy nie przewidują w stanie prawnym obowiązującym od 28 czerwca 2015 r. kompetencji organu

administracji architektoniczno-budowlanej do weryfikowania możliwości przyłączenia do sieci elektroenergetycznej, w tym również nie przewidują uzupełnienia projektu budowlanego o warunki przyłączeniowe do krajowej sieci energetycznej, czy też obejmowania pozwoleniem na budowę przyłączy kablowych dla planowanych przedsięwzięć”.

Wobec powtarzalnego stanowiska inwestora, co do braku konieczności uwzględnienia w projekcie budowlanym przyłączy, organ I instancji stwierdził, że odstępuje od zastosowania w sprawie art. 79a k.p.a., tj. poinformowania o niewykonaniu nałożonego na niego postanowieniem z 15 lutego 2022 r. obowiązku.

Decyzją z 29 marca 2022 r. (znak: BA.6740.1116.2021.MK) Starosta Nowotomyski odmówił zatwierdzenia projektu zagospodarowania działki oraz projektu architektoniczno-budowlanego i wydania pozwolenia na budowę dla ww. inwestycji – dalej: decyzja o odmowie pozwolenia na budowę. Podstawę prawną ww. rozstrzygnięcia stanowił art. 35 ust. 5 pkt 1 w zw. art. 35 ust. 1 Prawa budowlanego oraz art. 104 k.p.a. W uzasadnieniu organ I instancji wskazał, że inwestor nie uzupełnił w pełni nałożonego na niego postanowieniem z 15 lutego 2022 r. obowiązku m.in. nie przedłożył projektu zagospodarowania terenu dla całego zamierzenia budowlanego, tj. miejsca przyłączenia przedmiotowej inwestycji do sieci elektroenergetycznej SN wraz z uzgodnieniem gestora sieci, zgodnie z art. 33 ust. 1 Prawa budowlanego. Ponadto Starosta Nowotomyski podkreślił, że „wydanie warunków przyłączenia elektrowni fotowoltaicznej to nie oświadczenie zapewniające dostawę energii jakie było wymagane na podstawie ustawy Prawo budowlane do maja 2015 r. (...) Inwestor nie wykazał także, że farma fotowoltaiczna może pracować jako samodzielny obiekt energetyczny, bez konieczności wprowadzania produkowanej mocy do krajowej sieci energetycznej”. W dalszej części uzasadnienia decyzji, organ I instancji powieł swoje stanowisko zaprezentowane w uchylonej przez tutejszy organ decyzji z 26 listopada 2021 r. (znak: BA.6740.1116.2021.MK).

Od powyższego rozstrzygnięcia odwołanie złożył pismem z 14 kwietnia 2022 r. r.pr. ██████████ ██████████ reprezentujący inwestora - dalej: skarżący, wnosząc o uchylenie decyzji o odmowie pozwolenia na budowę i wydanie decyzji reformatoryjnej uwzględniającej wnioski inwestora, tj. zatwierdzenie projektu zagospodarowania działki oraz projektu architektoniczno-budowlanego i wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę. W uzasadnieniu odwołania skarżący zarzucił naruszenie przepisów:

1. art. 8 k.p.a., tj. zasady zaufania do organu władzy publicznej poprzez wydanie rozstrzygnięcia w sposób nietransparentny, wybiórczy i niekonsekwentny różnym podmiotom, które znajdują się w analogicznym stanie faktycznym i prawnym oraz wydanie decyzji pozytywnej dla części takich podmiotów i negatywnej dla pozostałych;
2. art. 7, 7a, 77 i 80 k.p.a. poprzez uchylenie zasadzie proporcjonalności, zasadzie swobodnej oceny dowodów oraz zasadzie rozstrzygnięcia wątpliwości interpretacyjnych na korzyść strony, polegające na przyjęciu, że:

- 2.1. inwestycja powinna w swojej dokumentacji wskazywać przebieg trasy kablowej i konkretne miejsce przyłączenia do sieci SN, podczas gdy przepisy Prawa budowlanego pozwalają na realizację inwestycji bez wskazywania we wniosku o pozwolenie na budowę konkretnych rozwiązań technicznych w zakresie realizacji przyłączy, które mogą być objęte odrębnym opracowaniem;
- 2.2. reguły wykładni prawa nakazują takie projektowanie, aby zapewnić kompleksowe objęcie pozwoleniem na budowę całych zamierzeń budowlanych, a więc całości przedsięwzięcia w zakresie pozwalającym mu funkcjonować zgodnie z przeznaczeniem, a budowa farmy fotowoltaicznej wraz z niezbędną infrastrukturą bez przyłącza do sieci SN ma nie stanowić obiektu mogącego samodzielnie funkcjonować pod kątem techniczno-użytkowym, przy braku zbadania takiej możliwości przez organ;
- 2.3. projektowane miejsce przyłączenia farmy fotowoltaicznej nie może zostać zrealizowane w odrębnym postępowaniu, skoro przedmiotowy obiekt nie jest w stanie pełnić swojej docelowej funkcji, jaką jest wytwarzanie i dostarczanie energii, pomimo braku zbadania takiej możliwości przez organ oraz pomimo istnienia podstaw prawnych umożliwiających inwestorowi realizację przyłącza elektroenergetycznego w odrębnym postępowaniu;
3. art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. poprzez zaniechanie przez organ I instancji wzięcia pod uwagę wytycznych organu II instancji, co do faktu, że przyłącza nie muszą być objęte decyzją o pozwoleniu na budowę, co wynika z prawidłowej wykładni przepisów Prawa budowlanego w tym zakresie, potwierdzonej przez orzecznictwo sądów administracyjnych;
4. art. 35 ust. 1 w zw. z art. 35 ust. 3 Prawa budowlanego poprzez błędne uznanie, że przedłożony przez inwestora projekt budowlany jest niekompletny oraz że wymagał on uzupełnienia stosownie do pkt. 1÷8 postanowienia organu I instancji, m.in. do przedłożenia uzupełnień w zakresie przyłącza, które nie było przedmiotem wniosku spółki;
5. art. 33 ust. 1 Prawa budowlanego poprzez błędną interpretację oraz przyjęcie, że farma fotowoltaiczna wraz z niezbędną infrastrukturą nie może funkcjonować samodzielnie pod kątem techniczno-użytkowym, w tym również, że przyłącza wskazane w projekcie jako zamierzenie realizowane wg odrębnego postępowania, muszą być uwzględnione już w przedmiotowym projekcie budowlanym farmy fotowoltaicznej.

Akta sprawy wraz z odwołaniem zostały przekazane pismem organu I instancji z 21 kwietnia 2022 r. i wpłynęły do Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu 26 kwietnia 2022 r. W ww. piśmie Starosta Nowotomyski podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, argumentując, że w analogicznych sprawach przy tożsamym stanie faktycznym wydawane były decyzje odmowne, które następnie Wojewoda Wielkopolski utrzymał w mocy, a Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyrokach z 27 lutego 2019 r. (sygn. akt II SA/Po 1005/18) i II SA/Po 999/18) oddalił skargi.

Postanowieniem z 23 maja 2022 r., wydanym w trybie art. 35 ust. 3 Prawa budowlanego, tutejszy organ wezwał inwestora do usunięcia nieprawidłowości znajdujących się

w przedłożonym projekcie budowlanym, w tym m.in. do ujednoczenia nazwy zamierzenia budowlanego oraz jednostek mocy zainstalowanych urządzeń, a także poprawnego wskazania numeru uprawnień budowlanych dr inż. Tomasza Janiaka i dr hab. inż. Magdaleny Dobiszewskiej oraz dostosowania inwestycji do wymagań decyzji środowiskowej w zakresie oświetlenia. Stosownego uzupełnienia projektu budowlanego dokonano 23 maja 2022 r.

Wojewoda Wielkopolski po analizie akt organu I instancji przesłanych wraz z odwołaniem stwierdza co następuje:

Na wstępie przedmiotowej sprawy organ ustalił, że odwołanie zostało wniesienie przez uprawniony do tego podmiot (pełnomocnictwo z 9 grudnia 2021 r. ważne do 31 grudnia 2022 r., w aktach tutejszego organu). Decyzja o odmowie udzielenia pozwolenia na budowę została odebrana przez inwestora 4 kwietnia 2022 r. (zwrotne potwierdzenie odbioru, załącznik do dokumentu nr 2.20 akt organu I instancji, przesyłka pocztowa nr 00159007734059853789), natomiast odwołanie złożone za pośrednictwem operatora pocztowego zostało nadane 14 kwietnia 2022 r. (pieczęć nadawcza na kopercie, w której znajdowało się odwołanie, przesyłka pocztowa nr 00459007731191479328). Mając na względzie art. 57 § 5 pkt 2 k.p.a. stwierdza się, że zachowany został czternastodniowy termin na wniesienie środka odwoławczego, o jakim mowa w art. 129 § 2 k.p.a., a tym samym wywołuje ono skutki prawne, co otwiera drogę do oceny zaskarżonej decyzji.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego Wojewoda Wielkopolski stwierdza, że podnoszone przez skarżącego zarzuty są w pełni uzasadnione. Organ I instancji rozpoznając ponownie sprawę nie zastosował się do wykładni przepisów art. 33 Prawa budowlanego przedstawionych w decyzji kasatoryjnej, czym naruszył wskazane w odwołaniu przepisy prawa procesowego, tj. art. 7, 8, 77 § 1 i 80 k.p.a.

Zgodnie z art. 4 Prawo budowlane każdy ma prawo zabudowy nieruchomości gruntowej, jeżeli wykaże prawo do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, pod warunkiem zgodności zamierzenia budowlanego z przepisami. Mając powyższe na względzie zaznacza się, że art. 4 Prawa budowlanego nie daje uprawnienia do przesądzenia przez właściciela o przeznaczeniu zabudowy nieruchomości gruntowej na cel wyznaczony według własnej woli. Zarówno miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, jak i decyzja o warunkach zabudowy, ogranicza tę swobodę. Rolą organu administracji nie jest zatem uniemożliwianie korzystania z prawa zabudowy, w przypadku, gdy projektowana zabudowa spełniać będzie obowiązujące przepisy prawa.

Przedmiotem sprawy jest budowa elektrowni fotowoltaicznej o mocy zainstalowanej do 4,0 MW na części działek o nr. ewid. 200 i 442 obr. 0001 Boruja Kościelna, gm. Nowy Tomyśl – etap I Nowy Tomyśl 9 o mocy do 1 MW oraz etap II Nowy Tomyśl 12 o mocy do 1 MW. Taki zakres inwestycji wskazano m.in. na str. 20, 30 projektu zagospodarowania terenu. Zgodnie z projektem budowlanym elektrownia fotowoltaiczna składać się będzie z dwóch niezależnych części, tj. Nowy Tomyśl 9 i Nowy Tomyśl 12. Każda z projektowanych instalacji fotowoltaicznych zbudowana zostanie z:

- 2220 szt. paneli fotowoltaicznych (panele monokrystaliczne o wymiarach 2108x1048x40 mm, pokryte powłoką antyrefleksyjną o mocy znamionowej 450 Wp, skierowanych w stronę południową pod kątem 25° - str. 20-22, 30 projektu zagospodarowania terenu; str. 21, 24, 26, 31 projektu architektoniczno-budowlanego),
- 8 szt. falowników o max mocy wyjściowej 116 kW (łączna moc wyjściowa 928 kW – str. 20-22, 30 projektu zagospodarowania terenu; str. 24, 27 projektu architektoniczno-budowlanego),
- kontenerowej stacji transformatorowej (obiekt prefabrykowany złożony z elementów żelbetowych o wymiarach 5,0 m x 2,5 m, wys. 2,82 m, z dachem płaskim, w którym znajdować się będzie m.in. transformator nN/SN 15/08 kV o mocy 1000 kVA wraz z misą olejową mogącą pomieścić 100% objętości oleju znajdującego się w transformatorze, rozdzielnica nN, szafka pomiarowa operatora OSD, rozdzielnica SN System-6 – str. 20-22, 30 projektu zagospodarowania terenu; str. 22-23, 28-29 projektu architektoniczno-budowlanego),
- powtarzalnych konstrukcji wsporczych pod panele fotowoltaiczne (pojedynczy moduł w zależności od konfiguracji 4x6, 4x3, pozwala na osadzenie 24 lub 12 paneli fotowoltaicznych - str. 31 projektu architektoniczno-budowlanego),
- instalacji uziemienia, okablowania nN AC oraz DC (str. 20-23, 27 projektu architektoniczno-budowlanego),
- ażurowego ogrodzenia bez podmurówki z pozostawieniem min. 20 cm przerwy pomiędzy ogrodzeniem a podłożem (ogrodzenie o wysokości 2,0 m o dużych oczkach siatki wykonanej ze stali ocynkowanej) dwuskrzydłową, stalową ocynkowaną bramą wjazdową o szerokości 5,0 m i wysokości 2,0 m i furtką wejściową (str. 2-22, 30 projektu zagospodarowania terenu; str. 21, 33 projektu architektoniczno-budowlanego),
- wewnętrznej drogi dojazdowej (szer. 4,0 m, nośności min. 100 kN, z dwustronnym pochyleniem 2%, z górną warstwą nawierzchni z kruszywa łamanego), wraz z miejscami parkingowymi (pojedyncze miejsce postojowe o wymiarach 2,5 m x 5,0 m zlokalizowane przy stacjach transformatorowych) z możliwością zawracania pojazdów oraz miejscami do składowania odpadów (nieutwardzony plac o wymiarach 2,0 m x 2,0 m przy stacjach transformatorowych) – str. 22-23 projektu zagospodarowania terenu; str. 25, 32 projektu architektoniczno-budowlanego.

Rozpatrując niniejszą sprawę należy mieć na względzie, że w art. 28 Prawa budowlanego ustanowiona została zasada, że roboty budowlane można rozpocząć jedynie na podstawie decyzji o pozwoleniu na budowę, z zastrzeżeniem art. 29÷31, które to przepisy określają wyjątki od tej reguły. Przedmiotowa inwestycja polegająca na budowie instalacji fotowoltaicznej o mocy do 4 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną nie zalicza się do ww. odstępstw, stąd wymaga ona uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę. Materialnoprawną podstawą niniejszej sprawy stanowi art. 35 ust. 1 pkt 1÷4 Prawa budowlanego, który określa zakres działań organu administracji architektoniczno-budowlanej. Zgodnie z jego brzmieniem przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz

projektu architektoniczno-budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza:

- 1) zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z:
 - a) ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innymi aktami prawa miejscowego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu,
 - b) wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
 - c) ustaleniami uchwały o ustaleniu lokalizacji inwestycji mieszkaniowej;
- 2) zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi;
- 3) kompletność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego, w tym dołączenie:
 - a) wymaganych opinii, uzgodnień, pozwoleń i sprawdzeń,
 - b) informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1b,
 - c) kopii zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7, dotyczącego projektanta i projektanta sprawdzającego,
 - d) oświadczeń, o których mowa w art. 33 ust. 2 pkt 9 i 10;
- 4) posiadanie przez projektanta i projektanta sprawdzającego odpowiednich uprawnień budowlanych oraz aktualność zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7.

W razie stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie opisanym wyżej organ administracji architektoniczno-budowlanej nakłada postanowieniem obowiązek usunięcia wskazanych nieprawidłowości, zgodnie z art. 35 ust. 3 Prawa budowlanego, określając termin ich usunięcia. W przypadku niewykonania, w wyznaczonym terminie, ww. postanowienia organ administracji architektoniczno-budowlanej wydaje decyzję o odmowie zatwierdzenia projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego i wydania decyzji o pozwoleniu na budowę (art. 35 ust. 5 pkt 1 Prawa budowlanego). Stąd warunkiem uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę jest złożenie kompletnej dokumentacji projektowej wraz z oświadczeniem o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, stosownymi opiniami, uzgodnieniami i pozwoleniami. Zakres uprawnień kontrolnych organu został określony w art. 35 ust. 1 Prawa budowlanego i tylko w tym zakresie, w przypadku stwierdzenia naruszeń, organ może podjąć działania korygujące. Podkreślić należy, że postanowienie wydane na podstawie art. 35 ust. 3 Prawa budowlanego jest niezaskarżalne, co oznacza, że może być kwestionowane wyłącznie w odwołaniu od decyzji kończącej postępowanie w przedmiocie pozwolenia na budowę lub odmowy udzielenia pozwolenia. Obowiązek usunięcia wskazanych nieprawidłowości może być realizowany przez inwestora w każdej formie, która powoduje eliminację naruszeń

wymogów określonych w art. 35 ust. 1 Prawa budowlanego, w tym także poprzez wskazanie organowi, że naruszenie tych wymogów nie występuje.

W ramach prowadzonego postępowania organ I instancji wystosował do inwestora dwukrotnie postanowienie zobowiązujące do usunięcia stwierdzonych w dokumentacji braków poprzez m.in. przedłożenia projektu zagospodarowania terenu dla całego zamierzenia budowlanego, tj. miejsca przyłączenia przedmiotowej inwestycji do sieci elektroenergetycznej SN wraz z uzgodnieniem gestora sieci, zgodnie z art. 33 ust. 1 Prawa budowlanego.

Zdaniem tutejszego organu wskazane przez Starostę Nowotomyskiego nieprawidłowości w złożonej dokumentacji projektowej w realiach niniejszej sprawy nie mają oparcia w przepisach prawa. Powielić należy stanowisko zaprezentowane w decyzji kasatoryjnej Wojewody Wielkopolskiego, że wymagania od inwestora, by ten w ramach niniejszego postępowania o pozwolenie na budowę instalacji fotowoltaicznej objął swym zakresem całość przedsięwzięcia w zakresie pozwalającym mu funkcjonować zgodnie z przeznaczeniem, tj. przyłącza do sieci SN, bez którego projektowana inwestycja nie stanowi obiektu mogącego samodzielnie funkcjonować pod kątem techniczno-użytkowym, aktualnie nie ma oparcia w przepisach prawa. Jak wynika z art. 33 ust. 1 Prawa budowlanego „pozwolenie na budowę dotyczy całego zamierzenia budowlanego. W przypadku zamierzenia budowlanego obejmującego więcej niż jeden obiekt, pozwolenie na budowę może, na wniosek inwestora, dotyczyć wybranych obiektów lub zespołu obiektów, mogących samodzielnie funkcjonować zgodnie z przeznaczeniem. Jeżeli pozwolenie na budowę dotyczy wybranych obiektów lub zespołu obiektów, inwestor jest obowiązany przedstawić projekt zagospodarowania działki lub terenu, o którym mowa w art. 34 ust. 3 pkt 1, dla całego zamierzenia budowlanego”. Przepis ten w zdaniu pierwszym wyraża zasadę, że pozwolenie na budowę dotyczy całego zamierzenia budowlanego. Przez pojęcie zamierzenia budowlanego należy rozumieć zarówno inwestycję obejmującą jeden obiekt budowlany, jak również więcej niż jeden obiekt budowlany. Od zasady objęcia pozwoleniem na budowę jednego zamierzenia są jednak wyjątki, o czym świadczy dalsza część tego przepisu. Za wyjątek taki w orzecznictwie uznano sposób realizacji przyłączy, regulowany przepisem art. 29a Prawa budowlanego. Przyłącza nie muszą być objęte decyzją o pozwoleniu na budowę zasadniczego obiektu (zob. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z: 18 lutego 2013 r., sygn. akt II OSK 896/12; 27 kwietnia 2021 r., sygn. akt II OSK 1918/20). To od inwestora bowiem zależy, czy przyłącza do obiektu budowlanego obejmie wnioskiem o pozwolenie na budowę, czy dokona zgłoszenia ich realizacji bądź też skorzysta z możliwości przewidzianej w art. 29a Prawa budowlanego (tak też w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z 1 grudnia 2009 r., sygn. akt II SA/Lu 625/09). Podkreślić należy, że odrębne traktowanie w sensie realizacyjnym przyłączy odnosi się do sytuacji, w której inwestor zmierza do uzyskania pozwolenia na budowę obejmującego jeden obiekt stanowiący całe zamierzenie budowlanego. Przyłącza są zaliczane do urządzeń budowlanych w rozumieniu art. 3 pkt 9 Prawa budowlanego, gdyż są to urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego

przeznaczeniem. Budowa przyłącza elektroenergetycznego zgodnie z art. 29 ust. 1 pkt 23 lit. a Prawa budowlanego zwolniona jest z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę, wymaga jednak zgłoszenia o jakim mowa w art. 30 Prawa budowlanego, z zastrzeżeniem art. 29a. Nie stoi to na przeszkodzie temu, aby przyłącza jako urządzenia budowlane należące do całego zamierzenia budowlanego mogły być również objęte odrębnym procesem decyzyjnym organów administracji architektoniczno-budowlanej. Należy zauważyć, że gdyby z art. 33 Prawa budowlanego wyprowadzić wniosek co do konieczności objęcia pozwoleniem na budowę obiektu budowlanego z wszystkimi przyłączami, to art. 29a Prawa budowlanego stałby się w znacznej części przepisem martwym. Zatem w kwestii tej zarzut stawiany Staroście Nowotomyskiemu w odwołaniu uznać należy za słuszny.

Przyjęcie stanowiska organu I instancji w zakresie konieczności objęcia zamierzeniem budowlanym zarówno instalacji fotowoltaicznej, jak i przyłącza do sieci elektroenergetycznej, jako immanentnego elementu koniecznego do zapewnienia funkcjonowania farmy fotowoltaicznej zgodnego z jej przeznaczeniem, nie może być tłumaczone przywołaniem orzeczeń Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z 27 lutego 2019 r. (sygn. akt II SA/Po 999/18, II SA/Po 1005/18), ponieważ zapadły one w konkretnej sprawie oraz w innym stanie prawnym i obejmowały zakresem przepisy sprzed nowelizacji Prawa budowlanego.

W postanowieniu Naczelnego Sądu Administracyjnego z 15 września 2021 r. (sygn. akt II OW 2/21) Sąd podkreślił, co prawda w odniesieniu do turbiny wiatrowej, jako zamierzenia budowlanego służącego do wytwarzania energii elektrycznej, tak jak to mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie w stosunku do farmy fotowoltaicznej, że aby turbina wiatrowa mogła pracować musi być ona podłączona do sieci elektroenergetycznej. Jednakże realizacja przyłączy ma znaczenie przy udzieleniu pozwolenia na użytkowanie obiektu budowlanego, co wynika z przepisu art. 57 ust. 1 pkt 6 Prawa budowlanego. Zgodnie z przywoływaną normą do zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie inwestor jest obowiązany dołączyć potwierdzenie, zgodnie z odrębnymi przepisami, odbioru wykonanych przyłączy (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 18 lutego 2013 r., sygn. akt II OSK 896/12). Z powyższego wynika zatem, iż istnieje możliwość realizacji przyłączy w odrębnym trybie (jak realizowane w tej sprawie) co oznacza, że nie muszą one być objęte decyzją o pozwolenie na budowę, w tym wypadku instalacji fotowoltaicznej w jego zasadniczej części. Jedynie uzupełniająco tutejszy organ wyjaśnia, że elektrownia fotowoltaiczna jako całość stanowi obiekt budowlany w rozumieniu art. 3 pkt 1 Prawa budowlanego. W świetle tego przepisu obiektem budowlanym jest bowiem m.in. budowla wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych. Z tego względu przyjąć trzeba, że farma fotowoltaiczna jest obiektem budowlanym, w skład którego wchodzi jej część budowlana oraz powiązana z nią część techniczno-użytkowa w postaci właściwych urządzeń technicznych przechwytyjących energię słoneczną i zamieniających ją w energię elektryczną. Część techniczna elektrowni, tj. moduły fotowoltaiczne zamontowane na konstrukcjach wsporczych wraz z inwerterami (falownikami) i całym układem kablowym

łączącym falowniki z rozdzielnicą nN zlokalizowaną w kontenerowej stacji transformatorowej, jest elementem koniecznym do wytwarzania energii elektrycznej z energii promieniowania słonecznego, jej przetwarzania z prądu stałego na prąd zmienny, a następnie przy pomocy transformatora zamiany z niskiego napięcia na średnie napięcie, które jako produkt końcowy gotowe będzie do odbioru przez gestora sieci. Stąd częścią składową budowlę, zapewniającą jej funkcjonowanie zgodnie z przeznaczeniem jest właśnie cały układ elektryczny od paneli fotowoltaicznych poprzez inwertery i instalację kablową, aż do transformatora i rozdzielnicy SN. Dopiero taki obiekt, który zawiera ww. elementy, będzie mógł samodzielnie funkcjonować zgodnie z przeznaczeniem, a co za tym idzie będzie spełniał założenia art. 33 ust. 1 Prawa budowlanego.

Ponadto zgodnie z § 15 ust. 2 pkt 12 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz.U. z 2020 r. poz. 1609 z późn. zm.) – dalej: rozporządzenie, część rysunkowa projektu zagospodarowania terenu określa układ linii lub przewodów elektrycznych i telekomunikacyjnych oraz związanych z nim urządzeń technicznych, przedstawiony w powiązaniu z sieciami zewnętrznymi, z oznaczeniem miejsca i rzędnych w miarę potrzeby, przyłączenia do sieci zewnętrznych i złączy z instalacją obiektów budowlanych oraz charakterystycznych elementów, punktów pomiarowych, symboli i wymiarów – w przypadku objęcia ich zakresem projektu. Zatem ustawodawca wprost dopuszcza możliwość objęcia ww. instalacji odrębnym opracowaniem. W sytuacji, gdy inwestor zamierza projekt przyłącza objąć oddzielną procedurą nie ma obowiązku spełniania wymogu tego przepisu w projekcie dotyczącym obiektu głównego. Tytułem wyjaśnienia należy zaznaczyć, że instalacje i urządzenia budowlane stanowią element projektu technicznego części rysunkowej – zgodnie z brzmieniem § 24 pkt 4 lit. a÷c rozporządzenia. Projekt techniczny nie jest zatwierdzany przez organ administracji architektoniczno-budowlanej, stąd też uznać należy, że Starosta Nowotomyski w sposób nieprawidłowy nałożył na inwestora obowiązek uzupełnienia dokumentacji w zakresie opisanym wyżej.

Na kanwie niniejszej sprawy zauważyć należy, że na planie zagospodarowania terenu (str. 30 projektu zagospodarowania terenu, cz. opisowa str. 22-23) oznaczone zostały kolorem szarym obiekty projektowane wg odrębnego opracowania, do których należą m.in. elektroenergetyczne przyłącza kablowe SN 15kV dla kontenerowych stacji transformatorowych SN/nN NOWY TOMYŚL 12 i 9 kablami typu 3xNA2XS(F)2Y 1 x120 mm² 12/20 kV, jak również wspólny dojazd do elektrowni fotowoltaicznej częściowo na dz. o nr. ewid. 667 wg. umowy dzierżawy załączonej do akt sprawy przez inwestora (załącznik do dokumentu nr 2.10 akt organu I instancji) oraz zjazd z drogi powiatowej na dz. o nr. ewid. 534 (decyzja Zarządu Powiatu Nowotomyskiego z 1 października 2021 r. (znak: DR.7130.2.35.2021) wyrażająca zgodę na lokalizację zjazdu publicznego z drogi powiatowej nr 2748P – str. 45 tomu obejmującego opinie, uzgodnienia, pozwolenia i inne dokumenty). Stąd też uznać należy, że przedstawiony projekt zagospodarowania terenu (str. 30) spełnia wymogi rozporządzenia, bowiem ukazuje projektowane przyłącze, a więc

miejsce docelowego połączenia się inwestycji z siecią elektroenergetyczną operatora energetycznego.

Reasumując, Wojewoda Wielkopolski stwierdza, że dokumentacja projektowa została wykonana zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej. Inwestor wraz z wnioskiem o pozwolenie na budowę złożył stosowne załączniki, wynikające z art. 33 ust. 2 Prawa budowlanego, w tym m. in. oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane. Inwestycja jest zgodna z ustalonymi w decyzji środowiskowej warunkami korzystania ze środowiska, a także z wymaganiami ochrony i kształtowania ładu przestrzennego określonymi w warunkach zabudowy oraz przepisami techniczno-budowlanymi. Ponadto planowany obiekt budowlany nie wpłynie negatywnie na interes osób znajdujących się w obszarze oddziaływania projektowanego obiektu, jak i interes osób trzecich. Jak wynika z pisma Starosty Nowotomyskiego z 7 października 2021 r. (znak: GN.6124.468.2021) dla projektowanej inwestycji nie jest wymagane wydanie decyzji zezwalającej na wyłączenie gruntów z produkcji rolnej. Zatem zgodnie z art. 35 ust. 4 Prawa budowlanego, w razie spełnienia wymagań określonych w ust. 1 oraz w art. 32 ust. 4, organ administracji architektoniczno-budowlanej nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę, co uzasadniało uchylene zaskarżonej decyzji Starosty Nowotomyskiego z 29 marca 2022 r. (znak: BA.6740.1116.2021.MK) i wydanie pozwolenia na budowę. Z tych powodów uznaje się odwołanie za uzasadnione i stwierdza się w sprawie wystąpienie przesłanki art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a.

Organ odwoławczy podejmując niniejsze rozstrzygnięcie oparł się na materiale dowodowym przekazanym przez organ I instancji wraz z odwołaniem. Z uwagi na ekonomikę postępowania odwoławczego, a także niezmieniony materiał dowodowy i okoliczności faktyczne oraz prawne, organ odstąpił od przeprowadzenia procedury przewidzianej w art. 10 k.p.a. Działanie to podyktowane było zasadą wynikającą z art. 12 k.p.a. Regulacja w nim zawarta wyraźnie podkreśla, iż szybkość postępowania stanowi, obok jego prostoty, jeden z podstawowych normatywnych składników sprawności postępowania.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest zaskarżalna do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, przy ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji skarżącemu. Od skargi pobiera się wpis stały w wysokości 500 zł – rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535). Strony mają możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie pomocy prawnej.

Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, o których mowa w Ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.), a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności;
- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy;
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

z up. Wojewody Wielkopolskiego
Marcin Karpiński
Zastępca Dyrektora
Wydziału Infrastruktury i Rolnictwa

Dokument podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

Otrzymują:

1. Strony wg rozdzielnika, w tym inwestor poprzez pełnomocnika + 1 egz. projektu budowlanego,
2. Starosta Nowotomyski (e-PUAP),
3. Aa (kontakt: 61-854-12-72).

Do wiadomości:

1. PINB w Nowym Tomyślu + 1 egz. projektu budowlanego,
2. Burmistrz Nowego Tomyśla (e-PUAP),
3. PODGIK Starostwa Powiatowego w Nowym Tomyślu (wraz z kopią projektu zagospodarowania terenu).

Informacja o niniejszej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy podlega podaniu do publicznej wiadomości zgodnie z art. 72 ust. 6 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029).

Adnotacja dotycząca opłaty skarbowej

Uiszczono opłatę skarbową w kwocie 310 zł (słownie: trzysta dziesięć złotych 00/100) + 182 zł (słownie: sto osiemdziesiąt dwa złote 00/100) za wydanie pozwolenia na podstawie cz. III zał. do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1923 z późn. zm.) – potwierdzenie wykonania operacji z 29 września 2021 r. i 15 listopada 2021 r. (w aktach organu I instancji).

Informacja uzupełniająca

1. Inwestor jest obowiązany zawiadomić o zamierzonym terminie rozpoczęcia robót budowlanych właściwy organ nadzoru budowlanego oraz projektanta sprawującego nadzór nad zgodnością realizacji budowy z projektem, dołączając na piśmie:

- 1) oświadczenie kierownika budowy (robót) stwierdzające sporządzenie planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz przyjęcie obowiązku kierowania budową (robotami budowlanymi), a także zaświadczenie, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;
 - 2) w przypadku ustanowienia nadzoru inwestorskiego – oświadczenie inspektora nadzoru inwestorskiego stwierdzające przyjęcie obowiązku pełnienia nadzoru inwestorskiego nad danymi robotami budowlanymi, a także zaświadczenie, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;
2. Do użytkowania obiektu budowlanego, na którego budowę wymagane jest decyzja o pozwoleniu na budowę albo zgłoszenie budowy, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1-2, można przystąpić, z zastrzeżeniem art. 55 i art. 57, po zawiadomieniu organu nadzoru budowlanego o zakończeniu budowy, jeżeli organ ten, w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, nie zgłosi sprzeciwu w drodze decyzji (zob. art. 54 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane). Przed przystąpieniem do użytkowania obiektu budowlanego inwestor jest obowiązany uzyskać decyzję o pozwoleniu na użytkowanie, jeżeli na budowę obiektu budowlanego jest wymagane pozwolenie na budowę i jest on zaliczony do kategorii: V, IX-XVI, XVII (z wyjątkiem warsztatów rzemieślniczych, stacji obsługi pojazdów, myjni samochodowych i garaży do pięciu stanowisk włącznie), XVIII (z wyjątkiem obiektów magazynowych: budynki składowe, chłodnie, hangary i wiaty, a także budynków kolejowych: nastawnie, podstacje trakcyjne, lokomotywnie, wagonownie, strażnice przejazdowe i myjnie taboru kolejowego), XX, XXII (z wyjątkiem placów składowych, postojowych i parkingów), XXIV (z wyjątkiem stawów rybnych), XXVII (z wyjątkiem jazów, wałów przeciwpowodziowych, opasek i ostróg brzegowych oraz rowów melioracyjnych), XXVIII-XXX (zob. art. 55 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane).
 3. Inwestor może przystąpić do użytkowania obiektu budowlanego przed wykonaniem wszystkich robót budowlanych pod warunkiem uzyskania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie wydanej przez właściwy organ nadzoru budowlanego (zob. art. 55 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane).
 4. Inwestor zamiast dokonania zawiadomienia o zakończeniu budowy może wystąpić z wnioskiem o wydanie decyzji o pozwoleniu na użytkowanie (zob. art. 55 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane).
 5. Przed wydaniem decyzji w sprawie pozwolenia na użytkowanie obiektu budowlanego właściwy organ nadzoru budowlanego przeprowadzi obowiązkową kontrolę budowy zgodnie z art. 59a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (zob. art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane). Wniosek o udzielenie pozwolenia na użytkowanie stanowi wezwanie właściwego organu do przeprowadzenia obowiązkowej kontroli budowy (zob. art. 57 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane).

W niniejszej decyzji „wyczerzono” informacje, które zostały wyłączone z obowiązku publikacji na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (RODO).

Autor wyłączenia danych: Bartosz Kubiszewski